

EUSKADIKO KRISTAU ELKARTEEN

II. BILTZARREA

Maiatzak 27-28 bitartean egin dute Euskal Herriko Kristau Elkarateek beren bigarren Batzarre orokorra. Aurrena lruinean hospatu zuten, orain dela urtebete inguru. 200 lagun elkartu dira bi egunez: gaztetxoak, gazteak, eta ez hain gazteak.

Zer dira kristau elkarte hauk? Hori xe da, hain zuzen ere, aurtengo batzarrerako erantzun duten lehen galdera: "Zein gara gu?" Azken urteotako fruitua dira batez ere. Orain dela hamabi bat urte burutu zen Eliz Kontzilioaren ondoren sortuak eta indrtuak gehienbat. "Kristau Elkarate oinharrikoak" izenez deitu izan dira. Orain nahiago dute beren buruak "Kristau Elkarate herritar" izendatzea. Izatez, Kontzilio haren ondoren kristau fedea elkarate txiki eta bilduagoetan bizitzeko eta aztertzeke jokabidea zabala izan da; eta moeta ezberdinetako eta hainbat joeratako elkarateak sortu izan dira.

Gasteizen aurten —eta ihaz lruinean— bildu ziren kristau elkarateek *herritar* bezala kalifikatzen dituzte beren buruak. Agian bi puntu adierazten ditu kalifikazio horrek: Elkarate horien Herriarekiko eta gizartearekiko atxekipen soziala eta politikoa; eta Eliza "herritar" baten aldeko burruka. Bi alderdiok bereizten ditu Kristau Elkarateok, bestelako Kristau Elkarate oinharriko eta txikiengandik.

"Zein gara gu?" galderari eman dioten erantzunak biltzean, hauxe irakurtzen dugu, besteren artean: "Intentamos un desarrollo de nuestra fe adulta entendida como fidelidad al evangelio, comprometida con el pueblo, creadora de comunidades. Deseamos ofrecer una alternativa de Iglesia".

Hirutara edo, bil genezake aurtengo Batzarrearen asmoa eta helburua, horretarako deian agetzen denez: Kristau Elkarateon egoera ikustea; 2. Elkarateon esperientzien elkarretaratzea eta

beren elkarate bizitzaren esangura aztertzea; 3. Herrian eta Elizan duten lekua argitzea, eta Eliza herritar baten bila beren etorkizuna pentsatzea.

Aurtengo Batzarrearen ardatza, Elkarateen artean aurretik egindako galdeketa eta jasoriko erantzunen bilduma izan da. Horien inguruan eratu da Batzarrearen egitarau handiena, taldekako elkarriketa eta azterketa bezala eta guztiekiko batzarre bezala batez ere.

BEREN NORTASUNAREN BILA

Kristau Elkarate herritarrak ez daude gaztelutan sarturik. Ez dute gazteluko segurantziarik. Elizaren eta gizartearen —eta Euskal Herriaren— burruken itsoan sarturik, etengabeko zalantzan dabilzala dirudi. Ekaitza aukeratu dute, seguru asko.

Krisia eta *bilaketa* dira Kristau Elkarate herritarren hitzik erabilienetarikoa. Elkarate bakoitza etengabeko krisian bizi ohi da: eta krisia ez da izaten gehienetan azaleko tentsioren batetik datorrena, Elkaratearen funtsak eta oinharriak astintzen direlako baizik. Eta behin baino gehiagotan Elkaratearen batek utzi egiten du Elkarate, edota kristau fedea bera. Behin baino gehiagotan, ekaitzaren indarrez, zatikatu eta desegin egiten dira Elkarateak. Bizitza lasaia eta moteltasuna ez dira Kristau Elkarate Herritarren giro egokia; alderantziz, moteltasunak eta lasaitasunak beroriek ekarri ohi dute sarritan sako-neko krisia.

Krisiarekin batera, eta horren irtenbide bezala, Kristau Elkarate herritarren jokabide ia etengabea, bilaketa da. Bilaketaren grina dutela dirudi. Kristau Elkarate herritarren giroa ez da izaten fede modu batek eman ohi duen segurantzia eta "kristau ohiturek" eskaintzen dituzten bakea eta ziburtasuna.

Bide honetatik, Kristau Elkarate herritarren baldintza funtsezkoak ere eztabaidatzeraino iritsi dira. Galdeak: Zein da Batzarrearen: zeintzu da Elkarate guztientzat erlijiozko eta politikoko baldintza minimoak? Euskal Herriko bigarren Batzarre honen oraindik ez dirudi ongi argiturik dagoen nik arazo hori.

Krisialdi, zalantza eta bilaketaren tartean, beren nortasuna baieztatu eta finkatu nahia nabarmena da Kristau Elkarate herritarren artean.

ELIZA HERRITARRAREN ALDEKO BURRUKA

Elkarateon segurantzia, ordea, Ebanjelioarekiko, Herriarekiko eta gizartearekiko aitortu eta bizi nahi luketaren zintzotasunean dagoela dirudi. Eliza instituzionalari buruz tirabira gogorrenan bizi dira sarritan: Ez dute instituzio finkatuak ematen duen segurantzia. Horregatik Eliza herritar batean esperantzan edo, jarri ohi dute beren "segurantzia".

Kristau Elkarateok ez dute Elizaren bazterrekoak izan nahi, ez eta "nola baiteko" Elizaren izena hartu nahi. Benetan Eliza, Kristoren Elizako bezala aitortzen dute beren burua eta hori aitortzea eskatzen diote Eliza instituzional eta ofizialari.

Gasteizko Batzarrean eman zen hitzaldiak bere muina bezala hauxe erabili zuen: "Zer da Eliza izatea". Eliza instituzionalarekiko tirabiran eta Eliza "herritarrari" buruzko esperantzaren beren elizartasuna definitzea eta argitzea dute agian egitekorik nagusiarena Kristau Elkarate herritarrek, beren nortasuna argitu eta finkatu nahian dabilzalarik. Horrela argituz joango da, baita ere, "Eliza herritarrari" buruzko esperantza bera, bai eta horretarako Elkarateon egitekoa eta burruka ere.

Iruditzen zaidanez —eta Elkarateen barruan eta artean behin baino gehiagotan egiten den kritika da hauxe— Kristau Elkarate herritarrak kezkatueg dabilzala oraindik beren nortasunaren beren barruko krisiei eta beren izaeraren eta jokabideei buruz. Sarriegi autoazterketa, autokritika eta autosatisfazio bihurtu ohi dira Elkarateon batzarre Herriaren, gizartearen edo Elizaren arazoak objektibatu beharra daukaten uste dut. Hurrengo urteko Batzarrean, gai objektibo baten estudioa azterketa gisakoren bat planteatu beharko litzateke: Euskal Herriaren Gizartearen edo Elizaren arazo objektiboren bat, beren fedetik eta Ebanjelioetik aztertzen saiatzera pasa behar dute Elkarateok.

"Zein gara gu", izan da aurtengo galdeketa lehena. Nola bizi, nola aztertu, noia konponbiderik Herriaren, Gizartearen edo Elizaren halako edo honelako arazoa: hori nola tsu planteiatzen hasi behar dute Elkarateok beren batzarreak.